sõmalauda ja panni toitu lauale. Nüüd tullid ka sullased ja tüdrukud wäljalt sõma. Need terretasid lahkeste ja sowisid norel paril neste head terwist, rõmu ja Jummala õnnistust. Madlena tännas hea sowimisse eest ja Kustaw tännas ka, agga temma räkis siis weel nõnda: „ma hakkan nüüd naesega majapiddamist ja töteggemist peale; Madlena on siis emma kõrwas teie perrenaene. Kuida emmale ollete teinud nõnda annstage nüüd tedda ka ja olge sõnnakulelikud; sedda teate, et teile igga asjas täis õigus peab sündima, se on allati meie murre olnud. Kui teme iggaüks omma kohhut, siis jääb kõigile rahhu ja hea meel! — Nüüd tulge liggi, roog on laual! Kõik astusid laua jure, Kustaw panni käed kokku ja palus: „Issand, mis sa meile annud õnnista! anna leiba ihhul', hingel' ka! Amen.“ Pärrast sõmist lugges jälle lühhikest tännu, ja perre läks tõle. Siis Kustaw kutsus noriku ennese kasa, wälja- ja heinamaid watama, mis kõik ühheskoos ja kohha jures ollid. Pärrast jäi Kustaw tõ- rahwa jure, naene läks koju taggasi ja hakkas emmaga tõle, selle jures juttu ajades ja wanna ja nut mele tulletades. Pärrast lõunat läks ta weel Kurrelt mõnned omma asjad, mis senna jänud, ärratoma agga õhtu aitas õigel ajal omma perrele lauda seada. Pärrast õhtu sõmist piddas Kus-

taw, ni kui õige perremehhe kord ja kohhus, sullastega nõu, mis teisel päwal piddi tehtama ja andis neile käsku; nõndasammuti teggid Truta ja Madlena tüdrukutega. Olli se tehtud, siis Kustaw töi kambrist Piibli ramatu. „Wata, Madlena! — ütles temma, — selle ramatu on issa- issa weel ostnud ja temmast luggenud, nüüd lõppetame temmaga ikka päiwa tööd!“ Ja ta lugges 103-ma Taw. laulu ja pärrast sedda Issa-meie palwet, andis siis kõigile kät ja sowis head ööd. „Kallis Kustaw! — ütles siis weel naene, — kas lubbad, et middagi pallun! — egga sa ommeti ei kela, et meie õhtu weel ühheskoos ühhe salmi laulame: sedda teggin lapsel õndsa emma jures ja nõnda olli Kurrel ka iggapäiwane seadus. Laulminne on mul ni armas ja minnu meleşt on ikka middagi pudu, kui sedda ei olle!“ — „Wägga hea melega tahhame laulda!“ kostis Kustaw ja ütles kohhe sõnnad ette ja nad laulsid ühheskoos: „oh wõtkem Jummalat u. t. s. Nõnda teggid pärrast sedda igga õhtu.

Se olli essimenne pääw nende abbiellus. Oh et kõik norad parid tähhele panneksid, kuida essimessel päwal, essimessel näddalal, kuul ehk aastal omma ellu ajawad. Sest naljalt ei tahha hästi eddasi minna egga lõppeda, mis kurjaste hakkatakse. Essimenne armastus teeb südddame pehme-

Eesti-ma rahwa Kalender 1866, lk. 28